

foreliggende Sag, og det er i Henhold til denne min Opfattelse, at det forekommer mig, at der er overmaade Meget, som taler for det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 1. Jeg tilstaaer — den høitærede Formand vil tilgive mig denne Parenthes; den er beregnet paa at forforte Forhandlingerne — at blandt alle de Forslag, der foreligge til denne tredie Behandling, er det nævnte Forslag saa at sige det eneste, som interesserer mig. Af alle de andre troer jeg ikke, at jeg agter at stemme for noget, det skulde da ialfald kun være Forslaget under Nr. 4. Jeg skal endnu kun tilføie en Bemærkning, og det er den, at jeg ikke ved denne Afstemning lægger videre Vægt paa Lovforslagets senere Skæbne. Jeg anseer nemlig, som sagt, en stor Deel af de Bestemmelser, som ere foreslaaede, for ikke at have stor Interesse. Ganste vist mener jeg vel, at flere af de Bestemmelser, som ere komne ind i Lovforslaget ved dets anden Behandling, have Interesse, men Diemedet med dem og den derved tilføjede Nytte vil man efter min Mening for en stor Deel allerede have opnaaet ved den Discussion, som har fundet Sted angaaende Fortolkningen af Forordningen af 1792 § 11. Men jeg har ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg ikke lægger megen Vægt paa, hvad der nu menes om det foreliggende Lovforslags fremtidige Skæbne, og det er den, at Lovforslaget jo har en meget lang Vej at gennemløbe, og at der paa den kan fremkomme mange Mæglingsforslag og mange andre Forslag til samme i forskjellig Retning, som gjøre det umuligt, forekommer det mig, nu at have nogen afgjørende Mening om, hvorledes det vil komme til at see ud, og om dets fremtidige Skæbne.

J. C. Jacobsen: Den ærede Ordfører opfordrede de Medlemmer, som ønskede at samvirke med Regjeringen til at føre det foreliggende Lovforslag igjennem, til at stemme imod Vædringsforslaget under Nr. 1 (Krieger: Maa jeg bede om Ordet!); ja, saaledes forstod jeg ham idetmindste. Det er dette, der har foranlediget mig til at begjære Ordet. Jeg er ganste vist enig med ham i Usikkertigheden af at kunne virke sammen med Regjeringen til at føre et nyttigt Lovforslag igjen-

nem; men jeg kan dog ikke derfor lægge den Vægt, som den ærede Ordfører gjorde, paa den høitærede Ministers enkelte Uttringer. Selv en nok saa tydelig udtalt Uttring kan forstaaes noget forskjellig af de Forskjellige; saaledes synes det jo næsten, som om jeg maa have misforstaaet den ærede Ordfører, uagtet jeg dog horte nøie efter, hvad han sagde. Men, hvad jeg derhos lægger Vægt paa, det er, om de Udtalelser, der fremkomme fra den høitærede Minister, ere støttede paa saa stærke Grunde, at jeg faaer den Overbeviisning, at han ikke kan forlade det Standpunkt, som han saaledes har indtaget, og hvorpaa han paa Regjeringens Vegne har stillet sig. I saa Fald lægger jeg ganste vist stor Vægt paa dem. Det forekommer mig imidlertid ikke at være Tilfældet ved denne Sællighed. Jeg maa idetmindste tilstaae, at det ikke er stærke Grunde, som jeg har hørt den høitærede Minister fremsføre mod at vedtage den under Nr. 1 foreslaaede Forandring i Bestemmelsen i Lovforslagets § 2 om Forpagtningsafgiftens Størrelse, og det forekommer mig heller ikke, at hans Modstand derimod fremgaaer som en Nødvendighed af det Standpunkt, hvorpaa Regjeringen stillede sig ved Lovforslagets Indbringelse. Hensigten med samme er jo netop at forhindre Misbrug, og nu kan det maastee siges, at Vædringsforslagets Bestemmelse ikke er nødvendig for at forhindre Misbrug, og at den ikke er tilstræffelig til at forhindre Misbrug, men den sigter dog ialfald til det samme Maal, og jeg har ikke hørt et eneste Argument for, at den vilde være til Skade. Jeg troer heller ikke, at det ærede Medlem her foran mig (Steel) har Ret i, at den er uhenigtsmæssig. Mig forekommer den ialfald at være henigtsmæssig og i enhver Henseende uskadelig. Jeg skal saaledes tilraade at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 1, og jeg haaber, at den høitærede Minister i sin Tid vil findes villig til at gaae ind derpaa.

Ordføeren: Det har ingenlunde her været min Mening — jeg troer heller ikke, at jeg har gjort det — at raade Noget enten til det One eller det Andet. Jeg har væsentlig betragtet min Stilling saaledes, at